

Fólkafloksmenn og góðsking

UNDIR viðgerðini av figgjarlógarpuppskotinum nam fyrrverandi landsstýrismaður fólkaflokksins, Olaf Olsen, við spurningin um góðsking av fiski og síðani føroyska lónarlagið. Tingmaðurin helt fyr, at góðskingarleiðin er tann rætta, men vísti um somu tíð á, at høga føroyska lónarlagið forðar einum útviklingi á hesum øki. Sum so er einki nýtt í hesum úttalisi. Hetta hevur sami tingmaður og vinnulivsmaður ført fram fyrr umframt fleiri av floksfeløgum hansara, eitt nú formaðurin í Reiðarafelagnum og fyrrverandi stjórni í Føroya Fiskasølu og nú floksfelagi Olaf Olsen. Hesir triggir hava aftur og aftur, tá tosað hevur verið um at fáa gongd á góðskingina í Føroyum, víst til høga lónarlagið sum størstu forðing.

HETTA er bara ikki sannleikin. Skulu vit ganga eftir eitt nú stjóranum á einum av okkara størstu flakavirkjum, sum úttalar seg til Sosialin í gjár, so er tað ikki rætt, at lónarlag-

ið er størsta forðingin — at tað er nógv hægri enn í okkara grannalondum. Sambært stjóranum á Bacalao, sum er tað virkið í landinum, ið tekst mest við góðsking, so eru lónirnar í Føroyum ikki hægri enn í eimum londum, sum vit kappast við. Undan honum hevur eisini Føroya Arbeiðarafelag fleiri ferðir víst á hetta sama: lónin í Føroyum er ikki hægri enn í hinum londum vit kappast við.

JÚST spurningurin um, hvør og hvat hevur verið og er størsta forðingin fyr, at so lítið av fiskinum verður góðskaður í Føroyum og ístaðin seldur av landinum sum rávøra og hálvliðug vøra, er sera áhugaverður í hesum døgum. Meðan umrøddu vinnulivsmenn og politikarar aftur og aftur hava roynt at geva arbeiðandi fólkinum skyldina, so vilja vit venda spurninginum til teirra: eru tað ikki júst tit, sum hava verið størsta forðingin, tí tit hava bert havt lótuvinning fyr eygað, nevniliga hvussu tit við táverandi og núverandi skipanum hava lopið upp um garðin, har hann var lægstur! Hví hava ikki júst tit, sum hava stýrt hesi vinnu bæði í veiðuliði, framleiðsluliði og söluliði, roynt at sláa tað fyr góðsking heldur enn

at tvihalda um lættastu loysnina, nevniliga blokkframleiðslu!

NÚ hetta kjakið hevur tikið seg upp um góðsking eiga vit so sanniliga eisini at umrøða spurningin, hví er hetta ikki komið fyrr og hvør hevur skyldina! Tey, sum bara hava fylgt eitt lítið sindur við á fiskivinnuøkinum seinastu 20 árin, vita, at fyrrv. stjórni á Føroya Fiskasølu og nevndarformaður í einum av okkara størstu bankum, er tann persónurin, sum meira enn nakar annar í Føroya søgu, sum hevur stýrt útviklinginum í hesum landi. Hansara orð hava verið sum lóg. Og tá hann hevur sitið bæði á figgjarliðnum og sølu- og harvið eisini framleiðsluliðnum, so kann einoghvør, sum bara dugir: iðlutabell, leggja tvey og tvey saman og siggja, at hesin maðurin, sum í dag er ein av fremstu politikarum fólkaflokksins, er tann, sum hevur høvuðsábyrgdina av skeivu gongdini í Føroyum, skyldina av, at føroysk virki ikki fyr langari tíð síðani eru farin at góðska fiskin meira og harvið skapa fleiri arbeiðspláss og meiri valuta til landið. Nú partamaður hansara á tingi enn einaferð loyvir sær at leggja skyldina fyr, at vit ikki eru komnir í gongd við góðsking, á arbeiðsfólkið

— teirra lönir — so slepst ikki undan at draga alt hetta málið fram í ljósið: ábyrgdin hjá tykkum vinnulivsmönnum, sum stýrt hava fiskivinnuni øll hesi seinastu árin.

NÚ situr so sami fiskasølustjóri á lögtingi og er í samgongu við javnaðarflokkinum. Vit kunnu so bert vóna, at hann er kominn upp á betri tankar, tí tviðaldan hansara um blokkframleiðsluna og aðra hálvfabrikataframleiðslu hevur kostað landi og fólki nógv. Nú eru tað so aðrir menn, sum siggja góðskingina sum einasta møguleikan, eitt nú núverandi fiskiðnaðarmálaráðharrin. Vónandi fer tað at eydnast honum at sannføra fyrrverandi fiskasølustjórni og núverandi samgongutingmannin Birgir Danielsen um, at góðsking er einasta gongda leið. Nú nyttar ikki at gráta um gjørd mistøk. Vit mugu líta framtíð, men tá fólkafloksmenn draga fram lónarlagið sum størstu forðingina fyr víðari góðsku í Føroyum, so skulu teir fáa svar uppá taltalu. Og svarið er: tað eru teir sjálvir, sum hava verið størsta forðingin.

sosigaley

Dimmalætting

VGGA
TODD

DAGBLAÐIÐ

KLASSIK

14. SEPTEMBER

FRIÐ FØROYAR

NORÐLÝSIÐ

Norðlýsið og útróður

Bláðið hjá norðingum, Norðlýsið, ger nógv burtur úr útróðrinum í oddagrein í gjár. Bláðið skrivur, at útróðurin stendur fyr í minni enn einum triðingi av inntøkunum hjá Klaksvíkini. Bláðið skrivur annars:

»Tað er ikki altíð at henda vinna hevur verið so høgt í metum hjá vinnulivsmönnum og politikarum, men ferð eftir ferð kemur ein aftur til, at hetta er ein vinna, ið hevur stóran týdning fyr lokalsamfelagið her norðuri.

Býráðið roynir at gera sitt til at fjálga um hesa vinnu og tað er ikki ongin orsök til tess. Í blaðnum í dag verður arbeiði víðvíkjandi egnarmidstøðini boðið út alment, hetta eru egnarmidstøðini boðið út alment, hetta eru egnarmidstøðini boðið út alment, hetta eru egnarmidstøðini boðið út alment, hetta eru egnarmidstøðini boðið út alment.

Úr býráðnum frættast

vit, at útróðurin helst er orsøkin til ein triðing av inntøku kommununar. Trolarar og stórr skip hava helst eisini stóran týdning fyr føroyska samfelagið, men ongin ivi er um, at útróðurin hevur nógv størri týdning fyr lokalsamfelagið her.

Tað er rætt av býráðnum at byggja undir hesa vinnu, tí hon hevur undir skiftandi umstøðum víst seg at vera ein sera týdningarmikil vinna fyr okkara samfelag.

Tað eigur at vera so at hugaligt er at fáast við primeru vinnuna. Tann dag ongin longur tímir at fáast við fisk og fiskavæðing, man sera lítið fara at vera at liva av í Føroyum og tá serstakliga í útjádaraokjunum.

Hetta er so rætt sum tað er sagt. Mong av okkum hava ofta lyndi til at gloyma tann týdning, út-

róðurin hevur. Vit eru blivin so forvand við bara at hoyra um metstøru veiðuna hjá hesum stóru og finu trolarunum. Útróðrarbáturin er í hugaheiminum hjá mongum av okkum farin tíð. Men so er ikki í veruleikanum, og her er Klaksvíkin eitt gott dømi. At ein triðingur av inntøkunum hjá Klaksvíkarkommunu stavar frá útróðrinum sigur okkum alt. Nú menn eru farnir at tosa við stórra álvara um góðsking og at menna primeru vinnuna, so er greitt, at júst útróðurin er eitt týdningarmikið lið fyr í minni enn einum triðingi av inntøkunum hjá Klaksvíkarkommunu. Hvar eru tær ætlanirnar blivnar av. Hevði tað ikki verið uppá sitt pláss nú at tikið henda spurningin upp aftur, nú vit fara at góðska fiskin til dýrastu vøru.

menna og stimbra útróðurin við eitt nú at gera egnarmidstøð. Men tað er ikki nógv mikið, at ein av kommununum í landinum visir áhuga fyr útróðrinum. Tað mugu aðrar kommunur so sanniliga eisini gera, og tær eiga tí at brúka Klaksvíkar kommunu sum fyrmynd. Tað er hópisleyst at tosa um at seta gongd á góðsking her á landi, um vit ikki eisini tryggja okkum, at vit fáa besta fiskin til góðskingaridnaðin. Og hann skulu vit m.a. og serliga fáa frá útróðrinum. Tað hevur verið tosað um at byggja ein nýggjan útróðrarflota. Hvar eru tær ætlanirnar blivnar av. Hevði tað ikki verið uppá sitt pláss nú at tikið henda spurningin upp aftur, nú vit fara at góðska fiskin til dýrastu vøru.

Eiga at luttaka

Útvarpið vísti í gjár at siga frá, at ST fer at fyriskipa eina ráðstevnu í Grønlandi, har evnið er rætturin hjá smátjóðunum til sína egnu undirgrund. Fleiri smáland fara at luttaka, men føroyingar vita sambært útvarpinum einki av hesi ráðstevnu. Hetta má sigast at vera stórt spell fyr í minni enn einum triðingi av inntøkunum hjá Klaksvíkarkommunu. Tað er hópisleyst at tosa um at seta gongd á góðsking her á landi, um vit ikki eisini tryggja okkum, at vit fáa besta fiskin til góðskingaridnaðin. Og hann skulu vit m.a. og serliga fáa frá útróðrinum. Tað hevur verið tosað um at byggja ein nýggjan útróðrarflota. Hvar eru tær ætlanirnar blivnar av. Hevði tað ikki verið uppá sitt pláss nú at tikið henda spurningin upp aftur, nú vit fara at góðska fiskin til dýrastu vøru.



tey lond, sum luttaka. Løgmaður segði tó, at føroyingar nú kanna møguleikan at vera við. Tað er greitt, at vit eiga at vera við har slíkar ráðstevnur verða hildnar, nú nettupp hesin spurningurin er so nógv frammi her heima. Hóast sambandsmenn ikki ynskja, at vit sjálvir skulu hava avgerðarrættin til undirgrundina, so er at vóna, at hinir flokkar á tingi, bæði í samgongu og andstøðu, eru so mikið at sær komnir, at teir strongja á at fáa eina loysn í hesum máli. Tað er sjálvsagt, at tað eru vit sjálvir, sum skulu hava avgerðarrættin til hesa okkara undirgrund og ikki danir.